

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a ze soudců JUDr. Jiřího Goldsteina a JUDr. Ladislava Derky v insolvenčním řízení dlužnice: **Lucie Ondřichová**, nar. 23. ledna 1972, bytem Kamenný Most 151, o odvolání **Edl a partneři, v.o.s.**, IČO 24203319, sídlem v Hradci Králové - Věkoše, Na Zahrádkách 268/18, proti usnesení Krajského soudu v Praze č.j. KSPH 39 INS 7941/2012-B-49 ze dne 14. září 2015,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Praze č.j. KSPH 39 INS 7941/2012-B-49 ze dne 14. září 2015 se v části b) výroku m ě n í tak, že se původnímu insolvenčnímu správci Edl a partneři, v.o.s. přiznává odměna ve výši 38.865,75 a insolvenční správce Mgr. Ing. Petře Hýskové se přiznává odměna ve výši 38.865,75 Kč. .

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze nadepsaným usnesením schválil konečnou zprávu o zpeněžení majetku z podstaty, vyúčtování odměny a hotových výdajů insolvenčních správců, kdy a) správce A) (Edl a partneři, v.o.s.) zpeněžil o,- Kč, správce B) (Mgr. Ing. Petra Hýsková) zpeněžil 844.000,- Kč, b) výdaje podstaty činily celkem 78.761,49 Kč, z toho výdaje správce A) 946,- Kč, výdaje správce B) 84,- Kč. Odměna obou správců činila celkem 77.731,49 Kč, z toho odměna správce A) činila 20% (15.546,29 Kč vč. DPH), odměna správce B) činila 80% (62.185,49 Kč vč. DPH), c) zůstatek k rozdělení věřitelům činil 428.272,65 Kč a d) zůstatek k vrácení dlužnici činil 336.965,86 Kč.

V odůvodnění usnesení soud zejména uvedl, že podáním ze dne 25.3.2015 předložil správce B) konečnou zprávu o zpeněžení majetku z podstaty a vyúčtování odměny a hotových výdajů. Protože nově ustanovený správce B) byl současně osobou oprávněnou jednat za Edl a partneři, v.o.s., byl oprávněn podat vyúčtování i za původního správce A).

Usnesením ze dne 24.9.2013 (B-16) byl původní správce A) odvolán a byl ustanoven nový insolvenční správce B). Soud na rozdíl od návrhu správce B) dospěl

k závěru, že za činnost původního správce A) za dobu jednoho a čtvrt roku je třeba podle § 6 vyhlášky č. 313/2007 Sb. přiznat část odměny. Za přiměřený podíl na odměně měl 20% podíl s ohledem na délku působení správce A) a úkony a přezkoumání 6 přihlášek. Protože správce B) nesl největší podíl na zpeněžení, soud mu přiznal 80% podíl.

Proti tomuto usnesení se správce A) včas odvolal a namítal, že řízení bylo postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, soud I. stupně neúplně zjistil skutkový stav a napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Správce A) tvrdil, že správce B) nebyl oprávněn za něj jednat s ohledem na usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.7.2015 č.j. 28 Cm 62/2013-573, kterým bylo zastaveno řízení o zrušení Edl a partneři, v.o.s. a jeho vstupu do likvidace, byl zamítnut návrh na jmenování likvidátora a bylo zrušeno předběžné opatření nařízené usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30.9.2014 č.j. 28 Cm 62/2013-242 zakazující Michalu Edlovi za správce A) jednat. Správci B) bylo předběžným opatřením Městského soudu v Praze ze dne 18.2.2015 č.j. 80 Cm 246/2014-32 uloženo zdržet se právního či faktického jednání ze správce A). Zákaz správce B) jednat za správce A) plyne i z § 21 odst. 4 o.s.ř., kdy za právnickou osobu nemůže jednat ten, jehož zájmy jsou v rozporu s zájmy této právnické osoby. Snahou získat pro sebe prospěch na úkor správce A) bylo vedeno i vyúčtování odměny správcem B), kdy podle návrhu správce B) měl správce B) získat 100 % odměny.

Poměr 20:80 neměl správce A) za spravedlivý s ohledem na podíl činnosti obou správců. Správce A) tvrdil, že k jeho odvolání došlo v důsledku vzdání se práva na odvolání ze strany správce B), ačkoli ten nebyl podle § 21 odst. 4 o.s.ř. oprávněn takový úkon za správce A) učinit.

Správce A) za dobu trvání své činnosti zejména provedl osobní schůzku s dlužníkem, součinnost s bankami, pojišťovnami, účastnil se přezkumného jednání a schůze věřitelů, sepsal majetek dlužníka, přezkoumal 7 přihlášek pohledávek šesti věřitelů, zajistil inzerci prodeje nemovitosti prostřednictvím realitní kanceláře, připravil smlouvu o smlouvě budoucí kupní a smlouvu kupní k nemovitosti, z čehož dovodil, že by mu měla být přiznána odměna v minimální výši 50 %, a proto navrhoval, aby odvolací soud v tomto smyslu napadené usnesení změnil a přiznal mu odměnu ve výši 38.865,- Kč.

Vrchní soud v Praze přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející a dospěl k těmto zjištěním a závěrům:

Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 313/2007 Sb. bylo-li v insolvenčním řízení činných více insolvenčních správců, zástupce insolvenčního správce, oddělený insolvenční správce, zvláštní insolvenční správce nebo předběžný správce, náleží každému z nich podíl odměny odpovídající zejména délce doby, rozsahu a náročnosti jejich činnosti. Podle odstavce druhého zařadilo-li přihlášky pohledávek do seznamu přihlášených pohledávek více insolvenčních správců, pak náleží každému z nich a) odměna

podle § 2a, nejvýše však podíl z částky 1.000.000,- Kč odpovídající počtu přihlášek pohledávek jím zařazených do seznamu přihlášených pohledávek, nebo b) podíl z odměny podle § 2a věty poslední odpovídající počtu přihlášek pohledávek jím zařazených do seznamu přihlášených pohledávek.

Ze shora uvedeného plyne, že zákon nestanoví zcela přesné podmínky, kterými se má soud při určení odměny dělené mezi více správců řídit, nýbrž stanoví toliko demonstrativním výčtem kritéria, která je třeba při úvaze o dělení odměny zohlednit.

Na poměry posuzované věci lze přiměřeně použít i rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 4135/2011 ze dne 26.1.2012, podle kterého se „délkou doby činnosti správce“ rozumí doba, po kterou osoba, jež se má podílet na (konkursní) odměně, vykonávala funkci správce konkursní podstaty úpadce (insolvenčního správce). „Rozsahem činnosti“ se rozumí množství úkonů potřebných k naplnění účelu a cíle konkursu, které správce konkursní podstaty, jenž má mít podíl na konkursní odměně, vykonal v jednotlivých fázích konkursního řízení. Jde o podmnožinu těch úkonů, k jejichž výkonu v daném konkursu by byla povolána každá osoba vykonávající v něm funkci správce konkursní podstaty. Takovou činností není jen činnost věnovaná zpeněžování majetku konkursní podstaty, nýbrž např. též činnost věnovaná sepsování majetku konkursní podstaty, vedení účetnictví, práci s přihláškami, včetně jejich přezkumu, plnění daňových povinností dlužníka, komunikaci s věřiteli a s konkursním soudem zpracování konečné zprávy, přípravě rozvrhu a jeho plnění nebo činnost související se zrušením konkursu.

Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že původní správce A) v řízení uskutečnil schůzku se dlužnicí za účelem zjištění aktuálních informací o jejích majetkových, příjmových a osobních poměrech, dále učinil výzvy na pojišťovny, penzijní fondy, banky, stavební spořitelny, Živnostenský rejstřík za účelem zjištění existence uzavřených smluv a existence živnostenského listu dlužnice, navrhl další postup v insolvenčním řízení ohledně plnění splátkového kalendáře (zpráva správce A) ze dne 26.7.2012). Správce A) se účastnil přezkumného jednání konaného dne 10.8.2012 a učinil ohledně některých přihlášek pohledávek popěrné úkony. Správce dále činil úkony směřující k prodeji nemovitosti (pozemek par.č.st. 201/2, jehož součástí je stavba čp. 151, pozemek par.č.st. 200/2, zapsáno na LV č. 521, obec a k.ú. Kamenný Most, vedeno u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Slaný) zajišťující pohledávku dlužnice za Pavlem a Veronikou Kalnými z titulu smlouvy o půjčce ze dne 22.12.2011 (zpráva správce A) ze dne 22.2.2013) včetně toho, že se správce A) stal vedlejším účastníkem č. 1 v návrhu Smlouvy o smlouvě budoucí a poté i kupní mezi Pavlem Kalným a novým vlastníkem. Správce A) rovněž poskytoval součinnost při jednání s bankou a katastrálním úřadem (zpráva správce A) ze dne 3.9.2013). Prodej nemovitosti byl ztížen postížením exekučními příkazy.

Správce B) v řízení podal pět zpráv o stavu řízení, dále konečnou zprávu. Ve zprávě ze dne 3.12.2013 uvedl, že Pavel Kalný je v úpadku a že jako způsob řešení úpadku bylo povoleno oddlužení a že správce přihlásil do řízení Pavla Kalného zajištěnou pohledávku dlužnice. Ze zprávy ze dne 11.3.2014 plyne, že insolvenční správce dlužníka Pavla Kalného vyzval správce B) k udělení pokynu zajištěného věřitele ke zpeněžení předmětu zajištění – nemovitostí shora uvedených, což správce

B) učinil. Ze zprávy ze dne 12.6.2014 plyne, že by měla být podepsána kupní smlouva s vážným zájemcem. Ze zprávy ze dne 1.12.2014 plyne, že došlo ke zpeněžení nemovitostí JUDr. Davidem Uhlířem, který požádal o schválení vyplacení výtěžku zpeněžení insolvenční soud. Usnesením ze dne 8.9.2014 č.j. KSPH 39 INS 27971/2013-B-16 Krajský soud v Praze vyslovil souhlas s tím, aby insolvenční správce dlužníka Pavla Kalného JUDr. David Uhlíř vydal výtěžek zpeněžení nemovitosti správci B). Ze zprávy ze dne 2.2.2015 plyne, že správce B) poskytl JUDr. Uhlířovi bankovní spojení pro zaslání výtěžku zpeněžení.

Dne 25.3.2015 správce B) zpracoval konečnou zprávu, v rámci které navrhoval, aby mu byla přiznána odměna podle § 1 odst. 3 vyhlášky č. 313/2007 Sb. ve 100 % rozsahu tj. 77.731,49 Kč.

Odvolací soud má za to, že správce B/ byl s ohledem na své ustanovení do funkce usnesením ze dne 24.9.2013 (B-16) oprávněn předložit konečnou zprávu a navrhnout vyúčtování své odměny a hotových výdajů.

Ve smyslu § 6 vyhlášky č. 313/2007 Sb. má však odvolací soud na rozdíl od soudu I. stupně za to, že odměna stanovená v poměru 20:80 dostatečně neodrážela aktivitu obou správců v řízení. Z obsahu spisu plyne, že správce A) učinil řadu úkonů, které přispěly k hladkému průběhu insolvenčního řízení a vytvořily podklad pro nejdůležitější část řízení a to získání výtěžku zpeněžení nemovitostí. Správce B) pak poskytl součinnost ohledně samotného zpeněžení nemovitostí zajišťujících pohledávku dlužnice, aniž byl přítom nucen vyvinout větší úsilí. Samotný správce B) však fakticky nezpeněžoval. Proto má odvolací soud za to, že oba správci přispěli ke zdárnému průběhu řízení prakticky rovnou měrou a že jako spravedlivé rozdělení odměny představuje poměr obou odměn 50:50.

Na základě výše uvedený odvolací soud v souladu s § 220 odst. 1 o.s.ř. a § 167 odst. 2 o.s.ř. napadené usnesení změnil, jak shora uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

V Praze dne 23. listopadu 2015

JUDr. František Ku č e r a , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Berná